

Forskningsformidling

PUBLISERT 5. februar 2015

Slurv: – Å vere etterretteleg er forskarens ansvar, og ikke noko ein kan fråskrive seg ved å vise til ein stil. Likevel er manglande sidetilvising så utbreidd at ein kan kalle det ein tradisjon.

Solveig Østrem til Forskerforum, nr. 1 2015

Når flere: Jeg er overbevist om at kvaliteten på både tanke og form – kunnskapsutvikling og -formidling – blir bedre når jeg skriver på norsk, enn om jeg hadde skrevet på engelsk. Og jeg er overbevist om at forskningen min når flere, og flere av dem jeg er opptatt av at den skal nå. At jeg samtidig bidrar til å styrke norsk som akademisk språk, og til mer mangfold i et stadig mer ensrettet akademia, er en flott bonus.

Irmelin Kjelaas, Aftenposten, 4. januar

Urovekkende: Sett fra praksisfeltet kan det fortone seg som merkelig og urovekkende at publisering av vitenskapelige funn i gitte tidsskrift verdsettes høyt, mens utviklingsprosjekt i barnehager eller skoler og fagartikler i tidsskrift som leses av praktikere, gis liten verdi.

Clas Jostein Claussen, på Khrono.no, 16. januar

Internasjonal: Forskningsverdenen er internasjonal. Om norske forskere skal delta internasjonalt, må vi publisere på engelsk. Jeg vil råde alle til å gjøre sin forskning tilgjengelig også utenfor Skandinavia.

Kari Bø, Aftenposten, 18. januar

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 52, nummer 2, 2015, side